

”Nauriisilla

Leikkiin ottaa osaa 4 – 8 lasta. Yksi heistä on nauriiden kasvattaja, viljelijä. Ensimmäisenä päivänä hän kylvää nauriit eli asettaa toiset lapset lattialle rinnakkain selälleen ja tekee aidan, niin että kiertää makaavia lapsia kepillä lattiaan koskettaen ja hokee: 'Pistän seivästä, teen aitaa, ettei pappilan varkaat pääse minun naurishalmeeseeni.' Sitten hän nukkuu yön: menee sänkyyn painaen kasvonsa tyynyä vasten ja herää kun joku lapsista huutaa 'kukko kiekku'. Yöllä ovat nauriit nousseet jo sirkalle, eli kohottaneet sormensa pystyyn. Viljelijä käy niitä katsomassa ja koettelemassa. Hän nukkuu seuraavan yön kuten edellisinkin. Nyt ovat taimet kohottaneet oikeat kätensä kyynärpäätä myöten pystyyn. Jälleen käy viljelijä katsomassa ja ihailemassa. Seuraavan yön aikana ovat taimet edelleen kasvaneet eli nostaneet koko käden pystyyn. Neljäntenä yönä he nousevat istumaan, viidentenä polvilleen. Viljelijä käy aina päivisin ihailemassa ja koettelemassa. Kuudentena yönä on sato valmis eli nauriit ovat seisomassa. Nyt viljelijä 'listii' nauriit. Hän lyö kutakin naurista kepillä kevyesti kintuille, jolloin nauris kaatuu. Lopuksi viljelijä korjaa sadon eli vetää nauriit kuoppaan, nurkkaan yhteen kasaan. Seuraavalla leikkivuorolla viljelijä vaihtuu.”

Äänekoski, Arvi Hirvinen, 110. 1936

Tämän ja monia muita leikkejä löydät Ulla Pielan toimittamasta teoksesta ”Lähtisitkö leikkiin? Perinneleikkejä”, Kalevalaisten Naisten Liitto ry, Helsinki 2001.

Vinkki: Tämän leikin avulla voidaan havainnollistaa kasvien kasvamista. Jos samalla kasvatetaan esimerkiksi jotain yrttiä tai vaikkapa vihanneskrassia ikkunalaudalla, voidaan peilata leikissä olevia kasvun vaiheita varinaiseen kasvuprosessiin. Leikillä voidaan myös havainnoida satokauden vaiheita kylvöstä korjuuseen ja sadon varastointiin.